

Výběrné hospodaření je lacinější

V poslední době jsme svědky vzrušené diskuze okolo stavu lesů. Problém je v tom, že na obou stranách se některá fakta vyzdvihnou a jiná zamlčí, podle toho, jaký má být závěr. To mi přišlo zvlášť na mysl, když jsem si v červenci přečetl v našem časopise redakční sloupek.

Nejde o to, že ve Stanovisku vědců jsou body, ve kterých jim můžeme dát za pravdu, ale spíše o to, že v něm přehlíží práci lesníků a jejich dosavadní úspěchy. Nelze také všechny rady paušálně aplikovat na všechny lesy. Od toho je zde lesnický vzdělaný personál, aby na základě poznání stanoviště zvolil vhodné hospodářské postupy. A myslím, že každý z nás se více či méně, s větším či menším úspěchem snaží pracovat s přírodě vstřícným přístupem. Pouhým zesměšňováním oponentů se z defenzivy nedostaneme.

Zevažovat hospodaření s výběrnými principy a s přirozenou obnovou není příliš šťastné. Takové hospodaření je náročnější, ale pouze na práci odborného hospodáře. Náklady na obnovu a výchovu naopak klesají. Při dobrém rozčlenění porostů se nemusíme vzdávat harvesterových technologií. A ty jsou rozhodně šetrnější ke stojícím stromům než přibližování kmenů v celých délkách. Možná je ze začátku častější návratnost těžeb při přípravě porostů k přirozené obnově. Bude ubývat potřeby lidské práce. Ale pokud si lesy na sebe nevydělají, zcela jistě bude ubývat revírníků!

Je dobře, že se sněm lesníků v Hradci Králové shodl na odpovědi ke Stanovisku vědců..., ale sledujeme-li vyvolanou diskusi pozorně, pak nám nemohlo ujít, že z původní petice Svazu vlastníků obecních a soukromých lesů vypadla slova: „Netvrdíme, že je v našich lesích vše zcela v pořádku; například problém vysokých stavů spárkaté zvěře a omezení působených škod na lesních porostech se již 60 let nedaří řešit.“ Jistě by i další čtenáře zajímalo, kdo ze signatářů toto konstatování považoval za nevýznamné. Jestliže hledáme východisko z tíživé ekonomické situace a nechceme vidět, jak podstatně zatěžuje nevládnutý chov zvěře naše dnešní, ale hlavně budoucí lesnické hospodaření, pak budeme asi hledat dlouho a marně.

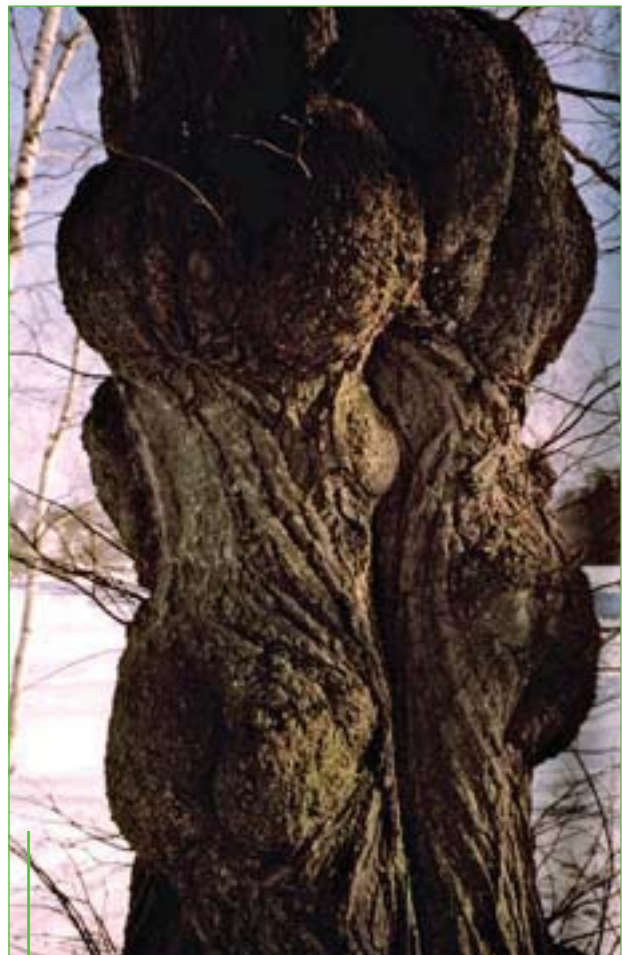
Měl jsem štěstí, že jsem se mohl 25.dubna v Dobříši zúčastnit semináře Vliv zvěře na stav lesa. Zájem byl obrovský, seminář musel být opakován. Zřejmě pak tito lesníci chyběli na sněmu v Hradci. Organizátoři v Dobříši opravdu nic nezamlčovali. V závěrech řešeného výzkumného projektu se doslova uvádí: „Základní problém spočívá v nevyváženosti práv a povinností mezi vlastníkem lesa a myslivecky hospodařícím subjektem, kdy vlastník lesa je nucen nést následky činnosti, z níž má prospěch subjekt jiný a politické neochotě tento problém řešit“. Prof. Vyskot se pokusil o stanovení újmy na celospolečenských funkcích lesů. Z jeho výpočtů je zřejmé, že může jít o částku v řádu tisíců Kč na ha a rok.

V loňském roce jsem se v rámci služební cesty zúčastnil exkurze do východní Francie, pořádané organizací Pro Silva Bohemica. Francouzští lesníci nám ukazovali přeměnu nevyžněných dubových porostů na jedlové. Jedli pouze podsadili a pak postupně odkacovali horní etáž dubu. Podobný vizuální charakter měl i les v ověřovacím

objektu na polesí Svatá Anna na Dobříši. Jen s tím rozdilem, že jedle z přirozené obnovy zde byla chráněna po 40 let plotem muničního skladu. Že vyvážený stav zvěře a ekosystému nabízí pro pěstování lesa, ale i vlastní ekonomiku, netušené možnosti, se mohou čeští lesníci přesvědčit i na jiných lesních majetcích v zahraničí. Známe je hospodaření barona Rotenhana, lesy kláštera ve Schläglu nebo státní lesy v Sasku hned za naší severní hranicí.

Pokud se nepodaří dosáhnout únosných stavů zvěře, můžeme jen počítat, kolik peněz utopíme v ochraně lesa a nakonec budeme rádi za smrk, který i přes okus časem odroste a do té doby, než se v 60 letech začne vlivem hnilob rozpadat, bude hezky zelený. Můžeme stále diskutovat, jak pěstovat les, až si nakonec uvědomíme, že můžeme pěstovat pouze ty stromy, které nám zvěř vybrala. ■

Ing. Miroslav Červený
revírník, LS Plasy

Milenci – foto Pavel Bradáč